

Sygn. akt I ACa 482/12

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Marek Klimeczak (spraw.)
Sędziowie:	SA Kazimierz Rusin SA Anna Gawelko
Protokolant	st. sekr. sądowy Aleksandra Szubert

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2013 r. na rozprawie sprawy
z wniosku **T. C.**

o rejestrację tytułu czasopisma (...)

na skutek apelacji wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

z dnia 2 lipca 2012 r., sygn. akt I NsRej 9/12

u c h y l a zaskarżone postanowienie i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Tarnobrzegu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu postanowieniem z dnia 2 lipca 2012 r. oddalił wniosek T. C. o rejestrację czasopisma (...).

W uzasadnieniu tego orzeczenia wyjaśniono, że wniosek w zakresie w jakim wskazywał częstotliwość ukazywania się wymienionego czasopisma jako „nie rzadziej niż raz w roku” nie spełnił wymogów z art. 20 ust. 2 pkt 4 prawa prasowego. Użycie bowiem, takiego sformułowania nie wskazywało, w jakich odstępach czasowych czasopismo miało się ukazywać. Sąd Okręgowy podniósł nadto, że zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 2 i 3 prawa prasowego dziennikiem jest druk periodyczny ukazujący się częściej niż raz w roku, zaś czasopismo to druk periodyczny ukazujący się nie częściej niż raz w roku.

Przytoczone wyżej postanowienie zaskarżył apelacją wnioskodawca T. C. podnosząc, że podstawa prawna przytoczona w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia jest interpretowana różnie i nie powinna – jego zdaniem – stanowić podstawy do oddalenia wniosku o rejestrację tytułu czasopisma (...). Biorąc jednak pod uwagę, że Sąd Okręgowy w swojej interpretacji ustawy Prawo Prasowe wymaga wskazania bardziej precyzyjnych odstępów czasowych w jakich dany tytuł będzie się ukazywał, apelujący wniósł o ponowne rozpatrzenie wniosku i rejestrację czasopisma (...) z oznaczeniem częstotliwości wydawania czasopisma jako miesięcznika.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie, z tym tylko, że właściwym sposobem do wzruszenia zaskarżonego postanowienia powinno być jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania a nie postulowana przez skarżącego zmiana tego postanowienia.

Odnosząc się do apelacji wnioskodawcy należy w pierwszej kolejności zauważyć, że odczytanie przez Sąd Okręgowy przepisów art. 7 ust. 1 pkt 2 i 3 prawa prasowego w odniesieniu do zawartych tutaj definicji pojęcia „dziennik” i „czasopismo” nie odpowiada treści tych przepisów. Nie jest bowiem tak, że dziennikiem jest druk periodyczny ukazujący się częściej niż raz w roku, zaś czasopismo to druk periodyczny ukazujący się nie częściej niż raz w roku. Analizując wymienione wyżej przepisy należało dojść do wniosku, że dziennikiem jest druk periodyczny ukazujący się częściej niż raz w tygodniu, zaś czasopismo to druk periodyczny ukazujący się nie częściej niż raz w tygodniu i nie rzadziej niż raz w roku. Rozróżnienie pomiędzy dziennikiem a czasopismem nie jest czysto teoretyczne. Definicja dziennika jest ważna w praktyce funkcjonowania prasy, choćby w związku z instytucją sprostowania i odpowiedzi (art. 32 prawa prasowego), która uzależnia terminy publikacji od częstotliwości ukazywania się prasy. Zdefiniowanie czasopisma ma podobny walor praktyczny, łączący się z kwestią terminów publikacji sprostowań i odpowiedzi (art. 32 prawa prasowego), komunikatów i ogłoszeń (art. 34 prawa prasowego), publikacji wyroków i listów gończych (art. 35 prawa prasowego).

W świetle powyższych uwag zachowuje aktualność wniosek końcowy wysnuty przez Sąd Okręgowy, a mianowicie, że wskazanie przez wnioskodawcę częstotliwości mającego się ukazywać czasopisma na „nie rzadziej niż raz do roku” nie było dość precyzyjne z punktu widzenia przepisu art. 20 ust. 2 pkt 4 prawa prasowego. Rzecz bowiem w tym, że w pojęciu tym mieści się częstotliwość np. raz do roku, raz w miesiącu, raz w tygodniu a nawet częściej, przy czym ta ostatnia częstotliwość jest już zawarowana dla dziennika.

Ten brak precyzji wnioskodawcy we wskazaniu we wniosku przewidywanej częstotliwości ukazywania się czasopisma nie powinien jednak doprowadzić do oddalenia wniosku o rejestrację a limine, jak to uczynił Sąd I instancji.

Przepisy prawa prasowego dotyczące rejestracji dzienników i czasopism interpretować należy w kontekście realizacji konstytucyjnej zasady swobody wypowiedzi i wolności prasy (por. art. 14 Konstytucji RP). W tym duchu wypowiedział się Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 14 kwietnia 1992 r. I CRN 31/92 (OSA 1993/1/1) stwierdzając, iż Sąd Wojewódzki (obecnie Sąd Okręgowy) jako organ rejestracyjny nie powinien odmawiać rejestracji dziennika lub czasopisma – z przyczyn określonych w art. 21 prawa prasowego (w brzmieniu ustalonym w art. 1 pkt 8 ustawy z dnia 11 kwietnia 1990 r. o uchyleniu ustawy o kontroli publikacji i widowisk, zniesieniu organów tej kontroli oraz zmianie ustawy – Prawo prasowe, Dz. U. nr 29, poz. 173) – bez uprzedniego wysłuchania wnioskodawcy na posiedzeniu sądowym lub odebraniu od niego oświadczenia na piśmie (art. 514 § 1 k.p.c.).

W rozpoznawanej sprawie zatem, Sąd Okręgowy w związku z powzięciem wątpliwości co do spełnienia przez wnioskodawcę wymogu z art. 20 ust. 2 pkt 4 prawa prasowego, winien był wątpliwości te wyjaśnić przy wykorzystaniu instrumentów prawnych z art. 514 § 1 k.p.c. a nie wniosek ten a limine oddalić.

W toku ponownego rozpoznania sprawy Sąd I instancji w pierwszej kolejności zastosuje się do uwagi powołanej powyżej. Sąd ten nie powinien również zapominać, aby przed ewentualnym wydaniem postanowienia o rejestrację czasopisma wypełnić obowiązek wynikający z § 4 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 lipca 1990 r. w sprawie rejestru dzienników i czasopism (Dz. U. z 1990 r. nr 46, poz. 275).

Z tych przyczyn, działając na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c., postanowiono jak w sentencji.

As.